

[Finansministeren.]

det synes aabenbart at være den eneste Maade, hvorpaa man kan faa det ærede Medlems Mening at vide.

Jeg gaar ud fra, at det, det ærede Medlem vil, er en ny Nedsikring som den, han gennemførte i 1926—27. Det gaar jeg ud fra, og det ærede Medlem sagde ogsaa for lidt siden, at det var maaske ikke nok, der var sket den Gang, men det var dog et godt Skridt hen imod det. Men jeg vil erindre det ærede Medlem om, at han glemte adskillige Udgifter den Gang. Da havde det ærede Medlem jo ganske specielle Omraader, hvor han slog ned; det var de sociale Udgifter og Lønningsudgifterne, jeg saa ikke nogen anden Nedsikring, der betød noget. Militærudgifterne turde det ærede Medlem ikke røre ved, de blev vel sat ned med 1 Mill. Kr. eller noget lignende et Aar, men derefter sat op igen, saa den Nedsikring, der der blev udført, var af en saadan Art, at det paa ingen Maade kan kaldes Tilpasning.

Nu vil jeg gerne vide, om det ærede Medlem med Tilpasning mener noget andet, end han mente i 1926—27, da han som Leder af Regeringen foretog sin Nedsikring. Jeg maa sige, at der er vist ikke saa faa Mennesker, der gerne vil vide, hvad Venstre vil paa dette Omraade, og det forekommer mig, at Venstre har Pligt til at svare. De kræver en Politik, der skal føre til Tilpasning, men vil ikke udtale sig noget som helst om, paa hvilken Maade det skal ske.

Det ærede Medlem sagde ganske vist for lidt siden: Hvis Regeringen vil gaa ind paa at gøre, hvad vi foreslaar, skal jeg være til Raadighed for Regeringen. Nu forudsætter det ærede Medlem, at den Respekt, han nyder hos Regeringen, er større, end den i Virkeligheden er; den er stor, men saa stor, at man paa Forhaand skulde forpligte sig til at tage det ærede Medlems Forslag, inden man vidste, hvad det gik ud paa, saa stor er det ærede Medlems Autoritet heller ikke. Jeg synes, det maa være rimeligt overfor den Regering, som det ærede Medlem ønsker at give gode Raad, at give den Lov til at høre de gode Raad, inden den forpligter sig til at følge dem. Saadan plejer det at være, hvor jeg deltager i offentlig Arbejde. Det er muligt, at det ærede Medlem spiller en saadan Rolle andre Steder, at han kan benytte den anden Fremgangsmaade, men her kan det ikke gaa. Her maa det ærede Medlem først give sine Raad, som han paastaar, han sidder

inde med; han har Løsningen paa det hele, han vil ikke sige den, medmindre Regeringen forpligter sig til at gennemføre det, inden han har sagt det. Det forekommer mig, at det er saadanne Vilkaar, at det ærede Medlem burde forlade dette Standpunkt og staa op paa denne Talerstol frank og fri og sige, hvad der skal gøres, hvilke Udgifter der skal sættes ned.

Jeg vil stille et bestemt Spørgsmaal, som jeg haaber, det er uhyre let at svare paa: Skal de militære Udgifter være med i Nedsikringen?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Jeg vil først overfor den højtærede Finansminister paatale, at han siger, at det var kun de sociale Love og Lønningslovene, der blev skaaret ned. Det er en Usandhed, som er gentaget mange Gange fra socialdemokratisk Side, saa at de Herrer maaske selv tror derpaa, men derfor bliver det ikke mere rigtigt. Var der noget, som særlig blev skaaret ned, var det Bevillingerne til Landbruget, under Landbrugsministeriets Budget; ingen Udgiftspost blev skaaret ned som de. Hele Finansloven blev gaaet igennem, alle Udgiftslove, ogsaa de militære Udgiftslove, blev sat ned. Det ved den højtærede Finansminister. Men dette er altsaa de Taler, som skal holdes fra socialdemokratisk Side, og derfor holder man dem.

Jeg vil sige til den højtærede Finansminister, der ogsaa begynder at eksaminere mig, at den Dag, jeg har Ansvaret for Regeringen og jeg har et Flertal i Folketinget at støtte mig til, kan det ærede Medlem eksaminere mig: Hvad vil du gøre? Men i dette Øjeblik er det den højtærede Finansminister, der har Ansvaret, og naar jeg spørger: Tror Regeringen, det kan gaa, at vi fortsætter med samme Statsbudget, naar Befolkningens Indtægter er gaaet ned med en Trediedel, saa svarer den højtærede Finansminister ikke, men hans Udtalelser viser, at det tror han. Men saa har den højtærede Finansminister ikke Brug for mig, saa kan det ikke nytte, at han spørger mig.

Jeg har sagt, at der maa — ikke Nedsikring til, for det er slet ikke Ordet —, men der maa ikke mindre end en Tilpasning til. Ordet er ligegyldigt, det er det reale Indhold, det kommer an paa, og en Tilpasning maa der til. De Herrer kan være nok